

תת"ע 5951/09/12 - מדינת ישראל נגד זוהיר חורי

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 5951-09-12 מדינת ישראל נ' חורי
בפני כב' השופט יעקב בכר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

זוהיר חורי

הנאשם

הכרעת דין

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו, ביום 13.04.2012 בשעה 12:30, ברחוב יונתן החשמונאי בעכו, עצר את רכבו באופן שיש בו הפרעה לתנועה, עבירה בניגוד לתקנה 71(1) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961.

2. הנאשם כפר בעובדות כתב האישום.

3. התביעה הביאה כעד מטעמה את השוטר, רס"ר מוחמד בטאח, עורך הדו"ח והגישה באמצעותו את הדו"ח וכך נכתב בדו"ח ת/1:

"במהלך סיור שגרתי בניידת שיטור ערב, מדובר בחג פסח נהג מונית חסם כניסה לחוף הסוסים שמוגדר אך ורק להורדת והעלאת כלי שייט בלבד הוא גרם לפקק במקום ונגשתי לנהג ביקשתי רישיונות לא הוריד ולא העלה נוסעים, לציון אמר אני אלך לבית משפט הורדתי אנשים השופט יבטל את זה".

עפ"י הרישום בדו"ח הגיב הנאשם ואמר:

" אני אלך לבית משפט".

בחקירתו הנגדית כשנשאל העד, האם היתה "תיירת שבאה לשלם ולרדת". השיב: " לא ראיתי".

כשנשאל העד האם היה איתו עוד נוסע בניידת. השיב: "היה איתי עוד שותף".

4. מטעם הנאשם העיד הנאשם בעצמו.

בעדותו בפניי הוא ציין את הדברים הבאים:

"באותו יום הבאתי אישה תיירת שבאה לבקר בעיר. באנו איפה שמוציאים את הסירות. חניתי ליד המדרכה לא כדי להחנות אלא כדי להוריד את התיירת. באותו זמן, המזל שלי לא טוב, בא השוטר הזה, ובמקום שיתן לתנועה לזרום, עשה את ההיפך. אם היה מחכה שנייה אחת. לא המתין, תוך נסיעה בא לכיוון שלי וחסם אותי. ביקש רישיונות.

התיירת נדהמה."

כשנשאל בחקירתו הנגדית, האם לקח את פרטיה של התיירת. השיב: "לא, היא תיירת. אולי שבוע בארץ. היא הייתה בהלם מהמקרה".

כשנשאל הנאשם, האם מותר לך להעלות ולהוריד נוסעים. השיב: "מותר לי. שם כל נהגי המוניות מורידים טיפה, מסתובבים ויוצאים. לא חניתי. יש הבדל בין לחנות ולהוריד".

כשנשאל על כך השיב הנאשם: "במקום היו רכבים אחריי. נעצר רכב אך אם השוטר היה נוהג בחוכמה, הרכב הזה יכול היה לעבור אותי בקלות".

כשנשאל הנאשם: "בגלל שעצירה שלך זה שתי שניות אמרת מקסימום אפריע למישהו...".

השיב: "לא הייתה לי אפשרות. איפה לעצור, יש חג, יש משני צדדים. אם אומרים לי תזוז, אין לי בעיה אם הפרעתי. לפעמים אני ממתין לתיירים. אם השוטר היה אומר לי תסע, הייתי נוסע. אבל כשאני מוריד? זה לא יפה. וגם להכפיש כשהייתה לי תיירת זה עוד יותר לא יפה. מה יש לי שם לעשות. אני בא מחיפה. אני בא לטייל לבד שם?".

5. דיון והכרעה:

לאחר שבחנתי את גרסת עד התביעה מזה ואת גרסת הנאשם מזה, ולאחר שהזהרתי את עצמי כי מדובר בעדות יחידה, הגעתי לכלל מסקנה, כי עלה בידי המאשימה להוכיח מעל לכל ספק סביר את העבירה המיוחסת לנאשם בכתב האישום.

אין חולק כי במקום היה פקק תנועה עקב עומסי החג. טענת ההגנה היחידה שיכולה לעמוד לנאשם היא, שהוא עמד במקום כדי להוריד או להעלות נוסעים.

הנאשם טען להגנתו, כי עצר את רכבו כדי לאפשר לתיירת שנסעה במונית בה נהג לרדת ממנה והיתה אמורה לשלם לו את דמי הנסיעה.

גרסת הנאשם לא מצאתי אותה מהימנה על"י, השוטר ציין בנסיבות המקרה שבאותה עת הנאשם לא הוריד ולא העלה נוסעים לרכב. הנאשם לא הביא ולו בדל ראיה להוכיח טענתו זו, בין אם ע"י קבלה על תשלום דמי הנסיעה ע"י אותה תיירת ובין אם הבאת פרטי אותה תיירת.

אשר על כן, בהעדיפי את גרסת עד התביעה על פני גרסת הנאשם, אני מרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

המזכירות תמציא עותק מהכרעת הדין לצדדים.

נדחה למתן גזר דין ליום 26.3.14 שעה 13.00.

הנאשם יהיה פטור מהופעה במידה וימציא טיעונים לעונש בכתב.

ניתנה היום, ב' אדר תשע"ד, 02 פברואר 2014, במעמד הצדדים